

Κείμενο**Γιατί αγαπάμε να μισούμε τους ξένους;**

Άραγε αγαπάμε να μισούμε τους ξένους, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι φτωχοί και αδύναμοι; Γιατί για τους ισχυρούς ξένους δεν έχουμε ανάλογα συναισθήματα; Πολλοί πιστεύουν ότι οι **ρίζες** του μίσους για τους ξένους δεν περιορίζονται μόνο στην άγνοια ή στην ελλιπή πληροφόρηση, ενώ επιδιώκεται να καλλιεργούν τέτοιες αντιλήψεις στην κοινωνία, καθώς υπάρχει φόβος μήπως οι ξένοι αντιμετωπιστούν ισότιμα και πάψουν να θεωρούνται απειλή.

Η ιδεολογία του μίσους που αφορά γενικά το διαφορετικό και εστιάζει στους ξένους **καλλιεργείται** συνήθως σε βάθος χρόνου με αβάσιμα στοιχεία μέσω του διαδικτύου, όπου διακινούνται **τέρρατα** που **ταυτίζουν** το διαφορετικό με το κακό και στα οποία οι ξένοι ποτέ δεν αντιμετωπίζονται ισότιμα. Πόσες φορές δεν έχουμε διαβάσει ή ακούσει σε μέσα ενημέρωσης για τον ξένο διαρρήκτη σε αντιδιαστολή με τον Έλληνα, πόσες φορές δεν γίναμε μάρτυρες ψεύτικων δημοσιευμάτων που αφορούν την πολιτιστική τους **ταυτότητα**, πόσες φορές έχει συμβεί ο συχνά αδικαιολόγητος φόβος για το διαφορετικό να μετατρέπεται σε καχυποψία, ανησυχία, **εχθρότητα**;

Πάντα υπήρχε και υπάρχει μια **επιφυλακτικότητα** για οτιδήποτε διαφορετικό, αυτό είναι αλήθεια. Όμως, η μετατροπή της επιφυλακτικότητας σε μίσος, το οποίο εκφράζεται με ιδιαίτερα **τοξικό** τρόπο και χωρίς **ουσιαστικό** λόγο, έχει σαν βάση τους πολιτικούς που δηλώνουν πως «φύλαξη των συνόρων δεν υφίσταται αν δεν υπάρχουν νεκροί», όταν μεγάλες **τραγωδίες** με εκατοντάδες νεκρούς και αγνοούμενους μετανάστες ξεχνιούνται εύκολα και περνάνε στην κατηγορία των μικρής σημασίας συμβάντων, όταν δαιμονοποιούνται οι ξένοι.

Τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, το μίσος για τους ξένους, που άλλοτε χαρακτηριζόταν ως μίσος του περιθωρίου για να εκφραστεί τελικά κυρίως από γραφικούς ανθρωπότυπους, έχει μετατραπεί σε mainstream συμπεριφορά. Και αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο γιατί κάνει εύκολη την αποδοχή αδικιών και στερεοτύπων.

Γιάννης Παντελάκης, Στήλη: Οπτική Γωνία, Lifo, 25/10/25 (διασκευασμένο)

Ασκήσεις

1. Να εντοπίσετε τους τρόπους σύνδεσης (παράταξη, υπόταξη, ασύνδετο) που χρησιμοποιεί ο συντάκτης στην 2η παράγραφο.
2. Εντόπισε μία Δευτερεύουσα Ειδική, μία Βουλευτική και μία Ενδοιαστική στην 1η παράγραφο και σχολίασε τον συντακτικό ρόλο κάθε μίας.
3. Να γράψεις μία πρόταση για κάθε μία από τις **έντονα γραμμένες** λέξεις του κειμένου, φροντίζοντας να αναδεικνύει μία διαφορετική σημασία από αυτή που έχει στο κείμενο.
4. “Άραγε αγαπάμε να μισούμε τους ξένους, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι φτωχοί και αδύναμοι; Γιατί για τους ισχυρούς ξένους δεν έχουμε ανάλογα συναισθήματα;”: α) Ποιος ο βαθμός άγνοιας κάθε μίας από τις ευθείες ερωτήσεις (μερικής ή ολικής άγνοιας) της 1ης παραγράφου; β) Μετατρέψτε τες σε πλάγιες.
5. Οι **υπογραμμισμένες** λέξεις του κειμένου χρησιμοποιούνται συνυποδηλωτικά (=μεταφορικά). Αντικαταστήστε τες με δηλωτικές (=κυριολεκτικές) λέξεις ή φράσεις που είναι νοηματικά ισοδύναμες.
6. Εντόπισε δύο Δευτερεύουσες Αναφορικές Προτάσεις στην 3η παράγραφο και σχολίασε τον συντακτικό τους ρόλο.
7. Στην τελευταία παράγραφο ο συντάκτης χρησιμοποιεί έναν ξενικό όρο “έχει μετατραπεί σε mainstream συμπεριφορά”. Βρες μία ελληνική λέξη ή φράση που μπορεί να τον αντικαταστήσει. Γιατί επιλέγει τον ξενικό όρο;
8. Βρείτε από μία αντώνυμη για κάθε μία από τις λέξεις με **επισημάνση**: ταυτίζουν, εχθρότητα, επιφυλακτικότητα, ουσιαστικό.
9. Εντόπισε μία Δευτερεύουσα Τελική και μία Αιτιολογική Πρόταση στην τελευταία παράγραφο και σχολίασε τον συντακτικό τους ρόλο.